

РЕШЕНИЕ

№ 1073

гр. София, 06.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 135 СЪСТАВ, в публично заседание на шестнадесети февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: **ТАНКА П. ЦОНЕВА**

при участието на секретаря **АННА Б. КОВАНОВА**
като разгледа докладваното от **ТАНКА П. ЦОНЕВА** Административно наказателно дело № 20221110216622 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 59 и следващите от ЗАНН.

Образувано е по жалба на К. М. Ч. от ХХХ чрез пълномощника му –адв. Ц. С.– АК - Враца срещу Наказателно постановление № НП-106/26.08.2022 г., издадено от Председател на Комисия за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобито имущество (КПКОНПИ) за извършено нарушение по чл.38, ал.1, т.2 във вр.чл.35, ал.1, т.2 от Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобито имущество (ЗПКОНПИ). За същото на основание чл.53 от ЗАНН и чл.173, ал.3 вр. ал.1 от ЗПКОНПИ на жалбоподателя е наложено административно наказание „глоба” в размер на 3500 (три хиляди и петстотин) лв.

В жалбата се релевират доводи, че при издаване на обжалваното наказателно постановление са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила по смисъла на чл.42, т.4 и т.5 от ЗАНН и на чл.57, ал.1, т.5 и т.6 от ЗАНН. В тази връзка се сочи, че неправилно била определена датата на извършване на нарушението, като за такава била посочена 17.05.2022 г.

На следващо място, в жалбата се излагат пространни съображения за определяне на нарушението, като маловажно по смисъла на чл.28 от ЗАНН.

В заключение се отправя молба към съда да се произнесе с решение, с което да отмени атакуваното НП, като незаконосъобразно и необосновано. Претендира се присъждане на сторените по делото разноски.

В проведеното по делото съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, не се явява. Същият се представлява от пълномощника си –адв.С.. Последният в дадения ход по същество пледира за отмяна на обжалваното НП по съображенията, развити в жалбата. Моли да се присъдят на доверителя му направените по делото разноски за адвокатско възнаграждение, за които представя списък и доказателство за извършеното им плащане.

Административно –наказващият орган се представлява от И, която изразява становище за неоснователност на подадената жалба и за потвърждаване на обжалваното НП, като правилно и законосъобразно. Претендира юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на претендираните от жалбоподателя разноски.

Съдът, след като служебно провери обжалваното наказателно постановление, доводите на страните и събраните по делото доказателства приема за установено от фактическа страна следното:

На 23.06.2022 г. в дирекция „Публичен регистър“ на КПКОНПИ била извършена проверка на получените и вписаните в регистрационните дневници декларации за имущество и интереси на лицата, които са задължени по Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество, да подават декларации относно придобитото имущество, получените доходи, дадените обезпечения и направените разходи в страната и в чужбина по чл.37, ал.1, т.1-11 от ЗПКОНПИ през предходната календарна година в срок до 15 май на текущата година.

В хода на проверката било установено, че К. М. Ч., който заемал длъжност общински съветник в Общински съвет на адрес не е подал пред КПКОНПИ в законоустановения срок по чл.38, ал.1, т.2 от ЗПКОНПИ декларация за придобитото имущество и доходи през предходната календарна година. Срокът за подаване на декларацията изтекъл на 16.05.2022 г. (първия работен ден, следващ 15.05.2022 г. –неделя).

Декларацията от К. М. Ч. била подадена на 30.05.2022 г., като същата била заведена с вх. № Г8274/30.05.2022 г.

За така констатираното нарушение св.В.З. –на длъжност „старши инспектор“ в дирекция „Публичен регистър“ на КПКОНПИ съставил срещу жалбоподателя К. М. Ч. АУАН № ПР -286/07.07.2022 г. за извършено на 17.05.2022 г. в гр.София нарушение по чл.38, ал.1, т.2 във вр.чл.35, ал.1, т.2 от Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобито имущество.

Актът бил съставен по реда на чл.40, ал.2 от ЗАНН, след което бил предявен и връчен на нарушителя чрез общинската администрация на 01.08.2022 г., който след като се запознал със съдържанието му, го подписал без възражения.

Писмени възражения срещу акта не са били депозираны и в законоустановения срок по смисъла на чл. 44, ал. 1 ЗАНН.

Въз основа на така съставения АУАН, на 28.06.2022 г. било издадено атакуваното в настоящото съдебно производство наказателно постановление, с което на основание и чл.173, ал.3 вр.ал.1 от ЗПКОНПИ жалбоподателят е санкциониран с налагане на глоба в размер на 3500 лв. В текста на НП е описано, че процесното нарушение е осъществено от Ч. в условията на повторност, тъй като е извършено в двугодишния срок от влизане в сила на 12.09.2020 г. на наказателно постановление № НП -104/31.08.2022 г., поради което не следва да се приложи нормата на чл.28 от ЗАНН.

Наказателното постановление било връчено на жалбоподателя срещу подпис на 14.12.2022 г.

Изложената фактическа обстановка съдът прие за установена въз основа на събраните по делото писмени доказателства, приобщени към доказателствения материал по реда на чл.283 от НПК вр.чл.84 от ЗАНН- АУАН № ПР-286/07.07.2022 г., писмо до Кмета на адрес от 12.07.2022 г., констативен протокол за уведомяване по телефон от 07.07.2022 г., Заповед № РД -06-418/16.06.2022 г. на Председател КПКОНПИ, декларация за имущество и интереси по чл.35, ал.1, т.2 от ЗПКОНПИ на К. М. Ч., НП № 104/31.08.2020 г., Решение на НС от 02.02.2022 г.; както и гласните доказателствени средства - показанията на свидетеля –актосъставител З..

Съдът кредитира цитираната доказателствена съвкупност, доколкото същата е еднопосочна, а и между страните няма спор по отношение на правнорелевантните факти.

От показанията на св.З. се установяват обстоятелствата по извършената проверка, направените фактически констатации и съставянето на АУАН. Изложеното от свидетеля –актосъставител е последователно и логично, като в пълна степен кореспондира със събраните по делото писмени доказателства, поради което съдът го кредитира с доверие.

Въз основа на така възприетата фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима. Същата е подадена в срока по чл. 59 ал. 2 от ЗАНН от процесуално легитимирано лице и е насочена срещу административно–наказателен акт, подлежащ на въззивен съдебен контрол.

Съгласно разпоредбата на [чл. 63, ал.1 от ЗАНН](#) в това производство районният съд следва да извърши цялостна проверка на законността на обжалваното наказателно постановление, т.е. дали правилно е приложен както процесуалния, така и материалния закон, независимо от основанията, посочени от жалбоподателя – арг. от [чл. 314, ал.1 от НПК](#), вр. [чл. 84 от ЗАНН](#).

При съставянето на АУАН и издаването на НП не са допуснати съществени процесуални нарушения, ограничаващи правото на защита на жалбоподателя и които да обосновават отмяната на последното само на това основание.

АУАН е съставен от оправомощено лице, предвид нормата на чл.177, ал.1 от ЗПКОНПИ и приложената към материалите на делото Заповед № РД-06-418/16.06.2022 г. на Председател КПКОНПИ. Наказателното постановление е издадено от компетентен орган по смисъла на чл.177, ал.1 от ЗПКОНПИ- председателя на КПКОНПИ.

АУАН и атакуваното НП са издадени в предвидената от закона писмена форма и съдържание - чл. 42 и 57 от ЗАНН, при спазване на установения ред и в сроковете, визирани в разпоредбата на чл. 34, ал. 1 и ал. 3 от ЗАНН. Налице е и редовна процедура по връчването им на жалбоподателя.

Съставеният АУАН и издаденото въз основа на него наказателното постановление отговарят на изискванията на чл. 42, т. 4 и чл. 57, ал. 1, т. 5 и т. 6 ЗАНН - съдържат описание на нарушението, мястото и времето на извършването му, и дадената му правна квалификация. Обстоятелствата при

извършването му са точно и ясно конкретизирани, за да може да се разбере в какво се изразява допуснатото административно нарушение. Налице е съответствие между фактическото описание и правната му квалификация.

Настоящият съдебен състав намира за неоснователни възраженията в жалбата за неправилно определяне на датата на нарушението. Съгласно [чл. 38, ал. 1, т. 2 от ЗПКОНПИ](#) декларация за имущество и интереси се подава ежегодно до 15 май - за предходната календарна година, като през 2022 г., 15 май е неделя, поради което крайният срок е до 16. 05.2022 г., като именно 17.05.2022 г. е датата на нарушението.

От събраните по делото писмени доказателства безспорно се установява, че жалбоподателят К. М. Ч. е административнонаказателно отговорно лице по реда на ЗПКОНПИ, тъй като е задължено да подава декларация за имущество и интереси на основание чл. 6, ал. 1, т. 32 от ЗПКОНПИ.

Разпоредбата на чл. 38, ал. 1, т. 2 ЗПКОНПИ вменява в задължение декларация за имущество и интереси да се подава ежегодно до 15 май – за предходната календарна година, а разпоредбата на [чл. 35, ал. 1, т. 2 от същия закон](#) конкретизира вида на декларацията. В процесния случай безспорно се установява, че за Ч., като задължено лице по [чл. 6, ал. 1, т. 32 от ЗПКОНПИ](#), е възникнало задължение до 15 май 2022 година да подаде декларацията. В този смисъл срокът за подаване на тази декларация е изтекъл на 16.05.2022 г. - първия присъствен ден, следващ 15.05.2022 г. Като е подал своята декларация на 30.05.2022 г., К. М. Ч. е осъществил вмененото му във вина административно нарушение.

Нарушението, извършено от К. Ч. е формално, на просто извършване, като същото се осъществява чрез бездействие в указания от закона срок. По този начин –чрез бездействието си жалбоподателят е осъществил от обективна страна състава на нарушението по чл. 38, ал. 1, т. 2, във връзка с чл. 35, ал. 1, т. 2 от ЗПКОНПИ.

Нарушението е осъществено при условията на "повторност" по смисъла на § 1, т.11 от ДР на КПКОНПИ, което се установява от приложеното към материалите на делото писмено доказателство – НП № 104/31.08.2020 г., издадено от председателя на КПКОНПИ и влязло в законна сила на 12.09.2020 г. От същото е видно, че процесното нарушение е извършено в двугодишния срок от влизането в сила на цитираното наказателно

постановление, с което на жалбоподателя Ч. е наложено административно наказание за същото по вид нарушение, и който факт не се оспорва от жалбоподателя.

По отношение на субективната страна на нарушението съдът намира за необходимо да отбележи следното:

За да е осъществено едно административно нарушение не е задължително винаги нарушителят да е действал с пряк умисъл. Съгласно разпоредбите на ЗАНН, към които чл. 177, ал.3 от ЗПКОНПИ препраща, непредпазливите деяния са наказуеми, като изключение се допуска само в изрично предвидените случаи -чл. 7, ал. 2 от ЗАНН. Ето защо, настоящият съдебен състав приема, че жалбоподателя Ч. е извършил административното нарушение и от субективна страна, при форма на вината непредпазливост – небрежност. Същият не е предвиждал настъпването на общественно опасните последици, но е бил длъжен и е могъл да ги предвиди.

На следващо място, настоящият съдебен състав следва да отбележи, че принципно споделя изложеното в жалбата, че преценката дали извършеното административно нарушение е маловажен случай се прави не само с оглед на засегнатите от деянието обществени отношения и липсата или незначителността на причинените в резултат от деянието общественоопасни последици, но и с оглед на другите смекчаващи обстоятелства. В конкретиката на настоящия казус обаче такива смекчаващи отговорността обстоятелства не са налице, дори напротив – налични са данни за друго извършено такова нарушение, което определя настоящото като „повторно“, поради което е не следва да се приеме, че степента на обществената му опасност е по-ниска от тази на обичайните случаи на нарушения по [чл. 38, ал. 1, т. 2 ЗПКОНПИ](#).

В процесния случай правилно е приложена санкционната норма на [чл. 173, ал.3 от ЗПКОНПИ](#), според която в случаите, когато нарушението по ал.1 е извършено повторно, глобата е в размер от 3500 до 6000 лв., а за лицата по § 2, ал. 1 глобата е в размер от 1000 до 2000 лв. Наложено на жалбоподателя административното наказание е индивидуализирано правилно в законовия минимум от 3500 лева, поради което възражения в насока несправедливостта на наказанието, както и ревизиране размера на същото, не следва да бъдат обсъждани.

Предвид всичко гореизложено съдът намира, че атакуваното наказателно постановление следва да бъде потвърдено изцяло като правилно - законосъобразно и обосновано, издадено в съответствие с изискванията на материалния закон и при съобразяване с процесуалните правила.

При този изход на правния спор и на основание чл. 63д, ал.4 от ЗАНН разноси се дължат в полза на АНО, чийто процесуален представител своевременно е поискал присъждане на такива. Ето защо и на основание [чл. 37 от Закона за адвокатурата](#) във вр. с чл. 27е от Наредбата за изплащането на правната помощ в тежест на жалбоподателя следва да се възложи заплащането на юрисконсултско възнаграждение в полза на КПКОНПИ в минималния предвиден размер от 80 (осемдесет) лева. В тази връзка следва да се вземе предвид сравнително ниската фактическа и правна сложност на делото, което беше разгледано в рамките на едно съдебно заседание.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 2, т.5 и ал.9 от ЗАНН и чл.63д, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № НП-106/26.08.2022 г., издадено от Председател на Комисия за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобито имущество (КПКОНПИ), с което за извършено нарушение по чл.38, ал.1, т.2 във вр.чл.35, ал.1, т.2 от ЗПКОНПИ, на основание чл.53 от ЗАНН и чл.173, ал.3 вр. ал.1 от ЗПКОНПИ на К. М. Ч. е наложено административно наказание „глоба” в размер на 3500 (три хиляди и петстотин) лв.

ОСЪЖДА К. М. Ч., ЕГН ***** с постоянен адрес XXX да заплати на Комисия за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобито имущество (КПКОНПИ) –гр.София, пл. "Света Неделя" № 6 юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 /осемдесет/ лева.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Административен съд София – град на основанията, предвидени в [Наказателно-процесуалния кодекс](#), и по реда на [глава дванадесета от Административнопроцесуалния кодекс](#).

Съдия при Софийски районен съд: _____